Katarzyna Bednarska

Rumeno-znanstveni slog? Primer tabloidizacije ekološkega diskurza

objavljeno v:
Hotimir Tivadar (ur.): *Slovenski javni govor in jezikovno-kulturna (samo)zavest. Obdobja 38*. Ljubljana: Znanstvena založba Filozofske fakultete, 2019.
https://centerslo.si/simpozij-obdobja/zborniki/obdobja-38/

© Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta, 2019.

RUMENO-ZNANSTVENI SLOG? PRIMER TABLOIDIZACIJE EKOLOŠKEGA DISKURZA

Katarzyna Bednarska
Uniwersytet Łódzki, Lodž
katarzyna.bednarska@uni.lodz.pl

DOI:10.4312/Obdobja.38.335-343

Prispevek predstavlja analizo medijskega diskurza, posvečenega ekologiji, prek analize dveh člankov, objavljenih v poljskem in slovenskem tedniku.

V sodobnih demokracijah mediji določajo hierarhijo, vplivajo na socialno vedenje in na ta način oblikujejo družbeno življenje. Jezik medijev ustvarja sliko sveta in sooblikuje pogled na svet, saj prek medijev povprečni posameznik sprejema kompleksno realnost, ki ga obkroža. Prispevek predstavlja, kako je bralstvu posredovano ekološko znanje in kakšne so vloge, ki jih pri tem igrajo tiskani mediji.

analiza diskurza, ekološki diskurz, tabloidizacija, slovenščina, poljščina

The article presents a comparison between Polish and Slovene media discourse about ecology. It analyses two articles that were published in Polish and Slovene periodicals.

The media play an enormous role in modern societies, helping determine the hierarchy, wielding influence over social behaviour, and sometimes even dictating rules according to which society should function. The media also create a picture of the world, so no wonder that they are considered to be the fourth estate. The paper is an attempt to present ways of giving readers of right-wing media knowledge about ecological problems.

discourse analysis, ecological discourse, tabloidisation, Slovene, Polish

1 Uvod

Sleherno politično in družbeno vprašanje je povezano z določenim diskurzom. Če želimo govoriti o ekološkem diskurzu, moramo najprej ugotoviti, kaj ta pojav pravzaprav zajema. Ta naloga je problematična, saj ima sam koncept diskurza mnogo definicij in so njegove meje zabrisane. Lahko ga razumemo npr. kot nekakšen interpretativni paket, katerega jezikovni principi so med seboj tesno povezani, tako da lahko konstruirajo le določen del realnosti kot logičnega, verodostojnega in legitimnega (van Dijk 1988).

Ekološki diskurz sestoji iz vsaj dveh subdiskurzov: ožjega, ki ima lasten konceptualno-interpretativni sistem in lastne komunikacijske vzorce, značilne za ljudi, ki jih zanima ekologija in ki imajo visoko ekološko zavest – t. i. zeleni govor (Harre idr. 1999); ter širšega, za katerega je pomembna ekološka vsebina, zato zadeva vsa besedila, v katerih je opisan odnos med človekom in okoljem (Steciąg 2010: 131). Prispevek obravnava ekološki diskurz v širšem pomenu, saj bosta v njem predstavljeni

neznanstveni objavi avtorjev z zmerno ekološko ozaveščenostjo, ki ne sodita med strokovnjake s področja ekologije.

Pojasniti moramo tudi drugi del naslova prispevka: vprašanje tabloidizacije množičnih medijev. Glavna vloga medijev je obveščanje javnosti in zagotavljanje informacij o svetu ter s tem posredno tudi oblikovanje mnenj in vrednot, ustvarjanje družbenega vedenja in vplivanje na vse ravni življenja posameznika.

Mediji omogočajo družbi, da gleda na svet prek ukrivljenih zrcal in selektivnih filtrov (Macdonald 2003: 12), in tako ohranjajo svoj hegemonski status ter bodisi pomagajo vladi bodisi se proti njej borijo. Novinarji igrajo pomembno vlogo v procesu ustvarjanja diskurza – mediji so najpomembnejša arena, v kateri poteka boj med interpretacijami realnosti (Gamson 1988). Medijski diskurz ni nespremenljiv, ampak redno dopolnjuje, razvija in pridobiva nov nabor interpretacij.

Da bi lahko učinkovito vplivali na družbo, morajo mediji prilagoditi svoj jezik jeziku prejemnikov, istočasno pa ta jezik oblikujejo. Javna razprava je poenostavljena – temelji na postavljanju preprostih vprašanj in ponuja preproste odgovore. Ker v 21. stoletju prevladuje množična kultura, ki jo zaznamujejo pomanjkanje pozornosti do detajlov, stereotipnost, pogovornost in kič, je taka pripoved prisotna tudi v medijih, ki skušajo za vsako ceno pritegniti čim širšo javnost. Obenem se jezik ne obravnava kot družbeno dobro, temveč kot sredstvo za ustvarjanje lastne vizije sveta in vsiljevanje te vizije prejemnikom.

Meritornost je potisnjena v ozadje, najpomembnejše pa je vzbujanje čustev preko senzacije in zabave. Pri tem je pomemben koncept *infotainmenta* (Jagodziński 2002: 5), danes vse pogostejšega novinarskega žanra, ki združuje informacije in zabavo ter daje večji poudarek temu, kako posredovati informacije, kot pa vsebinski vrednosti samega sporočila. Besedila, ki izpolnjujejo zgoraj navedene pogoje, zaznamuje dramatizacija (škandali, konflikti, afere) ter prisotnost poenostavitev, kontrastov, stereotipov in mitov, katerih uporaba pomaga medijem pridobiti moč, moč pa je eno najpomembnejših vprašanj analize diskurza.

O tabloidnem slogu govorijo številne publikacije, vendar so večinoma praktičnega značaja in le redke obravnavajo teorijo sloga. Omenimo lahko knjigo *Wstęp do nauki o komunikowaniu* (Uvod v študij komunikacije) Waleryja Pisareka, v kateri podrobno opisuje značilnosti tabloidnega sloga (Pisarek 2008: 134):

– privlačno grafično oblikovanje;
– osredotočanje na vsakdanje zadeve običajnih ljudi in poročanje o izjemnih ljudeh in izrednih dogodkih;
– uporaba pogovornega in lahko razumljivega sloga – kratke, s čustvi nasičene povedi, zaimka *mi*, *naš* in neologizmi;
– podajanje vsebine na dramatičen, poenostavljen in personaliziran način – pozornost je usmerjena na ljudi, ne pa na njihova dejanja.

Te značilnosti predstavljajo teoretični okvir pričujočega prispevka.

2 Namen raziskave, metodologija in raziskovalno gradivo

Namen prispevka je predstaviti ekološki diskurz desnice in njegovo tabloidizacijo, torej ne zgolj vsebino analiziranih člankov, temveč tudi, kako je izražena ekološka zavest avtorjev in kako besedilo vpliva na okoljsko zavest bralcev.

Teoretična podlaga članka je opis značilnosti tabloidnega sloga po Pisareku. Poleg predstavitve in primerjave posameznih diskurzov smo naredili analizo, ki omogoča »odkrivanje jasnih in skritih pomenov v medijih« (Fairclough 2005: 33) na treh ravneh: analiza makropropozicij, analiza ključnih besed in analiza virov. Po van Dijku in Kintschu (1983: 190) so makropropozicije najpomembnejši pomen besedila. Analiza makropropozicij je torej makrosemantična raziskava, ki omogoča prepoznavanje najpomembnejših informacij danega diskurza. Na osnovi makropropozicij se proučujejo tudi t. i. teme (van Dijk 1988: 63), tj. posplošene makropropozicije.

Analizirali smo tudi ključne besede, ki sestavljajo diskurz. Kot poudarja Fowler (1991: 82), je osnovna naloga raziskovalca prepoznati pojme, ki diskurzivno pozornost usmerjajo na določen del sveta. Izbira besed ima torej kontekstualni značaj, avtor pa jo najpogosteje naredi zavestno. S pomočjo analize ključnih besed je mogoče ugotoviti, kdo in kako je odgovoren za primarno interpretacijo predstavljenega dogodka ali situacije – v tem primeru ekoloških problemov. Pomembni so tudi viri, s katerimi avtorji besedil utemeljujejo svoje izjave, saj večina informacijskih besedil ne obravnava tega, kar se je zgodilo, ampak to, kar je nekdo rekel o dogodku (Sigal 1973: 69).

Raziskovalno gradivo smo pridobili iz tednikov *Demokracija*[1] in *Sieci*.[2] Analizirali smo besedili *Levičarstvo je religija laži*, objavljeno decembra 2018, in *Ekopolitrucy*, objavljeno novembra 2016 – analiziran bo torej fragmentarni diskurz (Wojtak 2010: 18). Članka smo izbrali zaradi njune vsebine (tj. kritike ekoloških idej) in publicističnega značaja.

3 Podajanje vsebine na dramatičen, poenostavljen in personaliziran način

Čeprav ne izhajata iz tabloidnega tiska, se v obeh analiziranih besedilih pojavlja dramatizacija, ki temelji na prikazovanju nevednosti, ignorance in manipulativnosti ekologov, za katere sta avtorja uporabila ključne besede, kot so *uporabni idioti*, *arogantni, ignorantski tepci* in *strašilci*, *bubki* ('malovreden človek, ki meni, da je pomemben'), *ekopolitrucy* (ekopolitruki, iz ruščine – *политрук* je politični komisar, katerega glavni nalogi sta bili širjenje komunistične propagande med vojaki in ideološki nadzor), *ekomądrale* (ekopametnjaki). Ključne besede so torej negativne ali celo žaljive. V obeh člankih so ekološki problemi potisnjeni v ozadje, njuna glavna makropropozicija pa je predstavitev nesposobnosti in hinavščine ekologov.

1 *Demokracija* je slovenska konzervativna revija, ki kot tednik izhaja od leta 2000. Njena naklada znaša 5000 izvodov (Modic, Vuković 2017).

2 *Sieci* je poljski konzervativni splošnoinformativni tednik s povprečno naklado 95.000 izvodov (Kurdupski 2019). Obravnava predvsem politične teme.

3.1 Ekološka gibanja kot manipulacija

Primerjava makropropozicij je pokazala, da analizirana članka posredujeta naslednje sporočilo: dejavnosti okoljevarstvenikov temeljijo na izsiljevanju denarja od državnih ustanov in zasebnih podjetij. Ta makropropozicija kopira pogosto ponavljane (in nepotrjene) trditve – avtorja ne navajata konkretnih primerov, kako ekologi pridobivajo denar, namesto tega pa večkrat ponovita obtožbe:[3]

1. Czuję też, że niedługo rozpocznie się fala agresywnych protestów przeciwko przekopaniu Mierzei Wiślanej. Oj, płyną już na to ekorubelki z Gazpromu. (agresivni protesti, val protestov, ekorublji);
2. Generalnie na ekoaktywistów spoglądam ze sporą podejrzliwością, bo jak dotąd znam ich dokonania w dziedzinie ekowyłudzactwa i ekoterroryzmu (nezaupanje, ekoizsiljevanje, ekoterorizem);
3. Przeciwko naszym leśnikom i przyrodnikom występują ekoaktywiści, którzy z tej działalności uczynili sobie niezłe źródło utrzymania i splendoru (ekoaktivisti proti gozdarjem, vir zaslužka in razkošja);
4. kiedy jednak jakiś bubek agituje mnie do walki z globalnym ociepleniem […], przyglądam się, kto mu płaci i co tak naprawdę na tym stracę (tepec, agitirati, boj proti globalnemu segrevanju);
5. Vse to je omogočila podpora ogromnih količin denarja finančnih špekulantov;
6. Lansirana je bila nova sveta mantra levičarjev, »globalno segrevanje po krivdi človeka ogroža civilizacijo«! V hipu so za veliko denarja dobili dovolj znanstvenih titul za podpis pod njo. In orjaški biznis je začel mleti. V njem se letno obrne vsaj 200 milijard evrov Dodajte še levičarski biznis z množičnimi migracijami, v katerem se po ocenah obrne letno že blizu 100 milijard evrov, pa vam bo jasno, kako donosen posel je to;
7. »čez 20 let [bo] dokončno zmanjkalo nafte« […]. Zganjanje te histerije je bil eden od trikov, s katerimi so potem cene nafte poletele v nebo. Rezultat: s Strassboursko resolucijo so že leta 1975 takratni voditelji prihodnost Evrope prodali Arabcem za cenejšo nafto.

Slovenski avtor gre v iskanju zarot in izsiljevanja še korak naprej in poda razlago, zakaj je moderna levica tako močna in zakaj jo podpirajo mediji:

8. levica ustvarja ekstremne razmere, ki dovolj brezobzirnim špekulantom omogočajo ekstremne zaslužke. Lenina je delat revolucijo v Rusijo poslal in plačal finančni judovski lobi …!

Publicist ustvarja močno opozicijo, ki temelji na vzorcu socialne neenakosti: mi smo navadni ljudje, ki se borimo proti levičarskim bogatašem.

Omeniti gre besedotvorje, ki se uporablja za diskreditiranje ekologov in ekologije. Tako poljski kot slovenski avtor uporabljata predpono *eko-* za ustvarjanje neologizmov z negativnimi konotacijami: *ekorubelki* (ekorubelji), *ekopolitrucy* (ekopolitruki, iz ruščine *политрук* – politični komisar), *ekomądrale* (ekopametnjaki), *ekowyłudzactwo* (pol. *wyłudzactwo* je že neologizem, nevtralna beseda je *wyłudzanie*,

3 Zaradi dolžine primerov smo se odločili, da ne bomo prevajali poljskega besedila, temveč dodali svoje prevode ključnih besed. Pri posameznem primeru so zapisane v oklepaju.

pripona -*ctwo* pa dodaja slabšalni pomen, ker se najpogosteje uporablja za pojave), *ekoterroryzm* (ekoterorizem), *ekodavki*.

3.2 Ekološka gibanja kot preusmerjanje pozornosti od drugih problemov

Črno-bela predstavitev sveta nima informacijske funkcije, ampak je namenjena vzbujanju čustev. Po ustreznem uvodu je bila v obeh člankih predstavljena dodatna makropropozicija: okoljska vprašanja, ki jih postavijo ekologi, se uporabljajo za preusmerjanje pozornosti na druge pomembne probleme, kot so levičarstvo, lobiranje LGBTQ+ skupnosti in grožnja islama.

3.2.1 Levičarstvo

Avtor slovenskega besedila se od levičarske ideologije loči s pomočjo naslednjih metod:

– uporaba zaimkov *oni*, *njihov*:[4]

9. Vsi razni levosučni družboslovci so začeli polivati gnojnico in poudarjati svojo »strokovnost«;
10. Uporabni idioti, ki se mečejo za finančnimi drobtinicami z mize svojih »bogov« […]. Ker bodo ob pojmu uporabni idioti levičarji skočili do neba, naj jih potolažim, da je ta izraz za njih prvi uporabil in uvedel v politiko njihov veliki voditelj Lenin.

– uporaba ključnih besed, katerih namen je diskreditiranje ekologov:

- *finančni velespekulanti* (10. primer);
- *uporabni idioti*, *idioti levičarji* (10. primer);
- *umazana logika*, *ekstremne razmere*, *ekstremni zaslužki*:

11. To že dolgo ne drži več (npr. levičarko Clintonovo je podpiral praktično ves velekapital), kar pa se tiče špekulativnega velekapitala, pa je od nekdaj podpiral levico s preprosto umazano logiko: levica ustvarja ekstremne razmere, ki dovolj brezobzirnim špekulantom omogočajo ekstremne zaslužke;

- *mokre sanje*, *državni aparat*, *nadzor*, *totalitarizem*, *davki*:

12. več posegov države na trg, več nadzora, več državnega aparata, še več davkov, še več nadzora … prvi koraki na pot v totalitarizem – mokre sanje levičarjev!;

- *polivati gnojnico*:

13. Vsi razni levosučni družboslovci so začeli polivati gnojnico in poudarjati svojo »strokovnost«;

- *levičarski katastrofisti*, *laž*:

14. Je pa zemlja v zadnjih 15 letih levičarske katastrofiste postavila na laž, zaradi česar so sami izraz »globalno segrevanje« nadomestili s »klimatske spremembe«;

- *pošasten*:

15. To je vse samo pošasten biznis levičarskih »bogov«.

4 Podobno metodo je uporabil avtor poljskega članka, v katerem zaimek *naš* igra vlogo poudarka za dihotomijo: nasproti naših gozdarjev in naravoslovcev stojijo eko-aktivisti, ki to dejavnost izkoriščajo za lastne namene.

Navedeni primeri kažejo, da slovenski publicist namesto predstavljanja zanesljivih dejstev iz znanstvenih publikacij izbere drugačno pot – skuša osmešiti levičarske ideale (primera 10, 12). Viri, na katerih temelji makropropozicija o levici, so Vladimir Lenin, avtor izraza *uporabni idioti*, in predstavniki levičarskih gibanj, ki so po besedah avtorja lažnivci. Podobno obravnavo najdemo v poljskem članku, katerega avtor smeši enega od vodilnih poljskih ekologov:

16. Guru z ledwo zrobioną maturą — Adam Wajrak. Ekomądrala z »Gazety Wyborczej« chłoszcze i poucza ministra, który jest profesorem w dziedzinie, w której Wajrak bez żadnych studiów ogłosił się rodzimym prorokiem (guru s komaj narejeno maturo, ekopametnjak, tepsti in poučevati ministra, Wajrak brez višje izobrazbe, domači prerok).

3.2.2 Lobi LGBTQ+ skupin

V obeh analiziranih člankih je prisotna makropropozicija, ki predstavlja povezave med ekologi in skupinami LGBTQ+. Slovenski avtor prepričuje bralca o obstoju verige ekologija-levica-LGBT, poljski pa omeji povezavo do para ekologija-LGBTQ+:

17. Ideologija LBTQP[5] izrojene levice se je zažrla v tri vzvode levičarske moči: v osrednje medije, v šolstvo od vrtcev do univerz, in v zabavno industrijo (LBTQP otroci vidijo kot idole in zabavo ..!);
18. Ekopolityka, podobnie jak homopolityka, genderpolityka i kilka innych niebezpiecznych dziwactw współczesnego świata, polega na tym, że łapiemy część prawdy o stworzeniu (ekopolitika, homopolitika, genderpolitika, nevarna čudaštva).

3.2.3 Islam kot edina resnična grožnja

Sklicevanje na islam kot edini problem evropske civilizacije se pojavlja le v slovenskem članku:

19. že leta 1975 takratni voditelji prihodnost Evrope prodali Arabcem za cenejšo nafto. V sramotni resoluciji se uporablja že kar ime bodoče skupnosti: Eurabija; in daje pravico Arabcem, da po Evropi neomejeno širijo svojo religijo – torej islam;
20. Moderne civilizacije ne ogroža globalno segrevanje […]; moderno civilizacijo katastrofalno ogrožajo množične migracije ljudi iz področja radikalnega islama!

Ena od najpomembnejših ključnih besed tukaj je *Eurabia*, ki je, kot zapiše avtor članka, uporabljena v resoluciji EU. Ta dokument dejansko ni uporabil tega izraza, skovali pa so ga predstavniki desnice za propagando in teorijo zarote.

Iz primerov 9–20 je razvidno, da avtorja, namesto da bi predstavila pomembne podatke o okolju, sugerirata, da so ekologi ena od nadlog sodobnega sveta. Okoljska vprašanja niso pomembna in se uporabljajo samo za prikrivanje drugih problemov.

4 Uporaba pogovornega in lahko razumljivega sloga

Da bi dosegli čim večje število bralcev, morajo avtorji besedil prilagoditi jezik potrebam trga, zato se odločijo za uporabo enostavčnih povedi ali nezapletenih

5 Avtor članka je verjetno namerno uporabil napačno kratico – namesto LGBTQ+ je dvakrat v besedilu zapisal LBTQP in tako odstranil G ter uvedel P, ki se lahko nanaša na panseksualizem ali pedofilijo (Košir 2018).

večstavčnih povedi – povprečna poved v članku *Ekopolitrucy* ima 11,6 besede, v članku *Levičarstvo* so povedi daljše – povprečno imajo 19 besed, vendar vsebujejo veliko ponovitev, npr.:

21. Novi eko davki, iz katerih se napajajo levičarji, nove birokratske ovire podjetništvu, več posegov države na trg, več nadzora, več državnega aparata, še več davkov, še več nadzora.

Da bralec ne bi imel občutka, da so bila besedila namerno napisana v preprostem jeziku, mu avtorja predstavita nekaj znanstvenih izrazov in strokovnih mnenj. Sklicevanje na znanost – in s tem na racionalnost – odstrani čustva in daje sporočilu objektivni in verodostojni značaj. Tako se pojavlja neskladje med tabloidno pripovedjo in znanstveno razlago, včasih celo kombinacija vulgarnega in znanstvenega jezika:

22. W przypadku Puszczy Białowieskiej jakoś tak się składa, że fachowcy od nauk leśnych […] potwierdzają, że działania nadzorowane przez dzisiejsze Ministerstwo Ochrony Środowiska są prawidłowe i zmierzają do zabezpieczenia bioróżnorodności na terenie puszczy. Przeciwko naszym leśnikom i przyrodnikom występują ekoaktywiści, którzy z tej działalności uczynili sobie niezłe źródło utrzymania i splendoru (*bioróżnorodność* (biodiverziteta)).
23. Ko se je izkazalo, da nafte ne bo »jutri zmanjkalo«, je bilo treba najti nove vire za politično napajanje špekulativnega biznisa levičarskih »bogov«. Prav v tistem obdobju se je po mali ledeni dobi (leta cca. 1700 - 1850), prvem hitrem dvigu temperature po njej in nato desetletjih rahlega padanja temperatur začelo novo obdobje segrevanja (*mala ledena doba* proti *špekulativni biznis levičarskih bogov*);
24. Toda tudi če vzamemo obdobja med poledenitvami ali samo obdobje od konca zadnje ledene dobe, bo slika enaka. V preteklosti so bile že dosežene in krepko presežene sedanje rekordne temperature in dolgoročni trendi so vsi obrnjeni navzdol: zemlja se počasi ohlaja. Še huje za uporabne idiote na levici (*poledenitev*, *ledena doba*, *uporabni idioti*)

Poljski publicist poleg avtoritete znanstvenikov navaja tudi avtoriteto drugega vira, ki v evropski kulturi velja za splošno zakladnico znanja, se pravi *Biblije*. Zastavlja retorično vprašanje: kako naj izpolnimo biblijsko sporočilo »napolnita zemljo in si jo podvrzita«, če ne smemo spreminjati narave:

25. A oni lansują tezę, że człowiek ma się poddać przyrodzie i nic w świecie nie zmieniać. Jak zatem ma się do tego biblijne przesłanie, aby czynić sobie ziemię poddaną?

Slovenski avtor pa je zapisal nekaj trditev (propozicij), na podlagi katerih lahko bralec pride do zaključka, da so to dejstva, čeprav niso utemeljena z nobenim citatom ali referenco. Namesto tega so trditve napisane na preprost način, tako da jih lahko razume vsak bralec, ne glede na znanje. Iz tovrstnih propozicij so sestavljene tako zgoraj opisane makropropozicije kot makropropozicija, ki opisuje problem globalnega segrevanja, torej predmet slovenskega članka:

26. Lenina je delat revolucijo v Rusijo poslal in plačal finančni judovski lobi …!;
27. LBTQP otroci vidijo kot idole in zabavo ..!;
28. Globalno segrevanje, tako, kot vam ga prodajajo levičarji, sploh ne obstaja!;
29. Vpliv sonca in narave mnogo večji od človeškega;

30. V preteklosti so bile že dosežene in krepko presežene sedanje rekordne temperature in dolgoročni trendi so vsi obrnjeni navzdol: zemlja se počasi ohlaja.

Ostali dve značilnosti tabloidnega stila, ki ju omenja Pisarek (specifična grafična oblika in osredotočanje na vsakdanje zadeve običajnih ljudi ter govorice), nista prisotni v obravnavanih člankih. Tednika, v katerih smo našli besedili, nimata tabloidnega značaja, torej njuna grafična oblika ustreza standardom mnenjskih tednikov – je elegantna, umirjena in ne vsebuje veliko slikovnega gradiva, za razliko od kaotičnih in pisanih tabloidov. Edini tabloidni element je uporaba klicaja v naslovu slovenskega članka.

Ker obravnavani besedili govorita o ekologiji oz. ekologih, kot je razvidno iz zgornjih primerov, ne predstavljata govoric ali opisa življenja navadnih ljudi. Edino referenco na sodobno javno osebo najdemo v članku *Ekopolitrucy*, v katerem avtor žali Adama Wajraka (16. primer).

5 Zaključek

Predstavljena raziskava se osredotoča na analizo izbranih člankov iz določenih virov – desničarskih mnenjskih tednikov, zato ne predstavlja popolnega medijskega ekološkega diskurza, temveč samo njegov skrajni del.

Rezultati analize kažejo, da so v tovrstnih medijih ekološke teme predstavljene na radikalen in prezirljiv način ter da avtorji člankov izkoriščajo jezik za dokazovanje pristnosti lastnih diskurzov – uporabljajo razumljive besede, preproste stavke, kletvice in pejorativne izraze. Čeprav tednika, iz katerih izvirata članka, nista tabloida, v obeh besedilih lahko opazimo elemente, značilne za tabloidni slog. S pogovornim jezikom, posploševanjem dejstev in predstavljanjem teorij na način, ki ne dopušča debate, avtorja ponujata bralcem zabavo, ne pa zanesljivo znanje, zato lahko trdimo/zaključimo, da je njun slog tabloidno-znanstveni ali tabloidno-poljudnoznanstveni.

Literatura

ČEPIČ, Mitja, 2005: Metodološko pojasnilo. Gita Zadnikar (ur.): *Resno in rumeno. Tabloidizacija tiskanih medijev v Sloveniji*. Ljubljana: Inštitut za civilizacijo in kulturo. 9–18.

van DIJK, Teun A., 1980: *Macrostructures*. Hillsdale: Routledge.

van DIJK, Teun A., 1988: *News as Discourse*. Hillsdale: Routledge.

van DIJK, Teun A., KINTSCH, Walter, 1983: *Strategies of Discourse Comprehension*. New York: Academic Press.

FAIRCLOUGH, Norman, 2005: *Media discourse*. London: Bloomsbury Publishing.

FOWLER, Roger, 1991: *Language in the News*. London, New York: Routledge.

GADOWSKI, Witold, 2016: Ekopolitrucy. *Sieci* 11. 11. 2016. www.wsieciprawdy.pl/gadowski-ekopolitrucy-pnews-3020.html (dostop 3. 3. 2019)

GAMSON, William, 1988: The 1987 distinguished lecture. *Symbolic Interaction* XI/2. 161–174.

GRIMS, Branko, 2018: Levičarstvo je religija laži. *Demokracija* 52. 44–45.

HARRÉ, Rom, BROCKMEIER, Jens, MÜHLHÄUSLER, Peter, 1999: *Greenspeak*. London: SAGE.

JAGODZIŃSKI, Tadeusz, 2002: Przekleństwo inforozrywki. *Znak* 2. 5–12.

KOŠIR, Izak, 2018: Slovarček LGBTQAPI+. Pravilna raba in razumevanje kratic spolnih manjšin. *Mladina* 23. www.mladina.si/185894/slovarcek-lgbtqapi (dostop 4. 3. 2019)

KURDUPSKI, Michał, 2019: *Wyniki sprzedaży prasy*. www.wirtualnemedia.pl/artykul/sprzedaz-tygodnikow-opinii-styczen-2019-roku-gosc-niedzielny (dostop 22. 7. 2019)

MACDONALD, Myra, 2003: *Exploring media discourse*. London: Arnold.

MODIC, Tomaž, VUKOVIĆ, Vesna, 2017: Strankarsko glasilo SDS v roke madžarskega tabloida. *SiolNET*. https://siol.net/posel-danes/novice/strankarsko-glasilo-sds-v-roke-madzarskega-tabloida-445381 (dostop 22. 7. 2019)

PISAREK, Walery, 2008: *Wstęp do nauki o komunikowaniu*. Varšava: PWN.

SIGAL, Leon V., 1973: *Reporters and Officials: The Organization and Politics of Newsmaking*. Lexington: D C Heath & Co.

STECIĄG, Magdalena, 2010: Ekooszołomy burzą domy, czyli o tabloidyzacji dyskursu ekologicznego. Irena Kamińska-Szmaj idr. (ur.): *Oblicza komunikacji 3. Tabloidyzacja języka i kultury*. Wrocław: WUWr.

WOJTAK, Maria, 2010: *Głosy z teraźniejszości*. Lublin: WSPA.